

ΣΤΕΛΙΟΣ Θ. ΜΑΦΡΕΔΑΣ

Αλγόριθμοι

ναρκοπέδιο

Ναρκοπέδιο - Οκτασέλιδο
Αριθμός έκδοσης χι
Υπεύθυνος έκδοσης : Στράτος Κοσσιώρης
email : ekossioris@yahoo.gr

Φωτογραφία εξωφύλλου : Αλέξιος Μάινας / © 2010 Alexios Mainas

Αναγκαία προσαρμογή

Η επανάσταση δίχως μανιφέστο

Δεν ύψωσα γροθιά να ορκιστώ
δεν είχα όνειρο ν' αλλάξει ο κόσμος.
Στα χαμηλά του οράματος - γερές οι ρίζες,
το χέρι αδύναμο και πώς να κουμαντάρει το αλέτρι.

Στην εποχή μου ενεός
η παρακμή στο πρόσωπο μαύρο πέπλο
σφαίρες ξυστά περνούν οι αλλαγές από μπροστά μου.

Παίρνω ψευδώνυμο -τον κωδικό του χρήστη,
στην αγορά να κινηθώ, στους δρόμους,
λέω στον ιστότοπο αυτός κι όχι εγώ να τον θυμάμαι.

Ω επανάσταση!

Μπήκα στις τάξεις σου
με όλα τα στοιχεία της ταυτότητάς μου φανερά.
Δεν κρύβομαι δεν συνωμοτώ,
δίνω το παρόν τόσες φορές τη μέρα.

Ω επανάσταση!

Τώρα η Ιστορία ακουμπάει σε άλλον Όμηρο
νέος Αδάμ ο επεξεργαστής κι ο κώδικας πηγαίος.
Ποτέ από μένα δεν θα προδοθείς·
έμεινα πίσω στις εφαρμογές
ένα αποπαίδι του καιρού, απλοϊκός συνοδοιπόρος.

Καρτερώ το πέρασμά σου

Η πόλις θα σε ακολουθεί. Στους δρόμους θα γυρνάς
τους ίδιους.

Κ.Π. Καβάφης : «Η Πόλις»

Μετακομίζεις κάθε τόσο
σε άλλη πόλη σε άλλη γειτονιά,
- καμία μαρτυρία, λες, για μένα να μην υπάρχει·
χαρά αν προκαλώ, τον οίκτο ή τον θαυμασμό
το κάθε τι μες στο κενό να συμψηφίζω.

Καρπίζει η αγάπη με βλέμμα παγερό και άρνηση της όψης;

Μέσα μου όμως κατοικείς οι στίχοι διαρκώς φωνάζουν,
τ' αφανισμένα ίχνη ξορκίζω και ανακτώ
στον ουρανό συντεταγμένες για όλους τους θνητούς

ξέρω το πλήρες ιστορικό της μετακίνησής σου.

Πίστεψε λοιπόν τον Ποιητή
πάντα στην πόλι αυτή θα φτάνεις
σκιά στους δρόμους κι αν περπατάς
σε μια στροφή θα καρτερώ το πέρασμά σου.

Έχεις αποδεχτεί να 'ναι κοινόχρηστη,
η κάθε σου τοποθεσία.

Ποιοτική ανάλυση

Ένα προς ένα
τα βήματά μου καταγράφονται στο κινητό,
στοιχεία των κινήσεων υπάρχουν σε βάθος χρόνου.
Έξυπνη εφαρμογή,
η βάση δεδομένων αξιόλογη
με πλήθος λεπτομέρειες κι ανάλυση μεγάλη.

Μα αν σέρνω τα βήματα
κι αργά στην άβυσσο πηγαίνω,
όταν σε ψάχνω και κάνω κύκλους στο κενό,
τις νύχτες όταν χάνομαι στο πλήθος,
ίδια φαντάζουνε τα βήματα στο κινητό
είτε σε παραλίες περπατώ είτε σε βράχους σκαρφαλώνω.
(Κανείς αλγόριθμος τον τρόπο μου, τα τόσα αν δεν εξετάζει).

Σε περιβάλλον θλίψης οι παράμετροι δεν ζουν .

Θέλουν ψυχή από καινούργια υλικά οι νέοι γρίφοι
ο λυρισμός μου πενιχρός πώς να την πλάσει;

45 τετραγωνικά

Αρκούσε ο χώρος για ενδιαίτημα.
Έστησε το σπιτικό όπως στην έκθεση ειδών οικίας
όλα τα χρειώδη υπήρχανε εδώ
να 'ναι άνετη η ζωή
ο έρωτας να στεγαστεί και να μην γυροφέρει.
Όλα,
και στην πιο καίρια θέση ο υπολογιστής
να ακυρώνει άλλοτε τη μοναξιά κι άλλοτε να τη φουντώνει.

Έλειπε μονάχα ο Γουτεμβέργιος.

Έχει καλή ανάμνηση γι' αυτόν τον ταπεινό χειρώνακτα
γι' αυτόν που έσπρωξε μπροστά τους χρόνους.
Τον είχε γνωρίσει από τα πρώτα βήματά του
σύντροφος στάθηκε στις πιο μοναχικές του ώρες.
Στο τύπωμα των στίχων ο αρχέγονος
και η μελάνη νέκταρ των θνητών και των ονειροπόλων.

Κι αυτός σαν ποιητής χάρη του χρωστάει.

Η απουσία μετριάζει τη χαρά για τον καινούργιο χώρο
μα στο πρωτότυπο της έκθεσης
στοιχεία διακόσμησης ήσαν τα βιβλία.
Αιώνες τυπωμένοι, χαρτί δυσεύρετο,
των τόμων το βάρος και η αμηχανία,

κλεισμένα τώρα όλα μαζί, στη μνήμη του υπολογιστή του.

Λίστα καλούντων

Τώρα θα πιω ένα ποτό να ευχηθώ στον εαυτό μου.
Τι κούραση σήμερα η μέρα! λέω
τόσα τηλέφωνα
οι φίλοι από μακριά με θέρμη
με σταθερή φωνή κι ευχές πρωτότυπες,
στο ύφος τους ν' ανταποδίδω.

Να πιω τώρα ένα ποτό
την ονομαστική γιορτή μου να χαρώ
φαίδιμος Στυλιανός άσαρκος κατώκησε εν τη ερήμω
και ως φερώνυμος σε στύλο ακουμπώ
τη μνήμη και μιαν απουσία να νικήσω.

(Ω εποχή! Τη νοσταλγία δεν ανέχεσαι
είναι ο καιρός με άλλα συμβατός κι εγώ παρωχημένος,
ρίχνεις τη θλίψη μου στ' αζήτητα
σ' εμφάνεια μόνο απόψε με κηρύσσεις).

Αύριο θα δω στο κινητό τη λίστα των καλούντων
τις λεπτομέρειες των κλήσεων ήρεμα θα επεξεργαστώ,
χρήσιμα συμπεράσματα για τη γιορτή να βγάλω.

Μέλλον πορτραίτου

Έκθεση αναδρομική σε γκαλερί του δρόμου
αξιοθέατο ασπρόμαυρο στο νέο νόμισμα αποτιμάται.
Το άλμπουμ τον φροντιστή ή τον συλλέκτη περιμένει
να συμπληρώσει τον διάκοσμο ταινίας εποχής
το σκηνικό ενός καιρού σβησμένου από τη μνήμη.

Στις πόζες αίσθηση αιωνιότητας
το παγωμένο γέλιο το άπειρο αγναντεύει.

Στη συλλογή μου έγχρωμες φωτογραφίες,
απλή η λήψη χωρίς ρυθμίσεις
χωρίς μετρήσεις για το φως
(λαθεύει το φωτόμετρο απ' τη δική σου λάμψη)
και το πορτραίτο σου με χρώματα πανσέδων.

Δεν θα βρεθεί σε κατοχή παλαιοπωλών τούτη η πανδαισία
ν' αγγίζουνε οι τυμβωρύχοι τα στιγμιότυπά μου.
Στο χείλος του γκρεμού όταν σταθώ
μια κίνηση απλή και σβήνω τις στιγμές,

με ένα κλικ οριστικά σε διαγράφω.

Αρκτικόλεξα

Κάθε λέξη στη γλώσσα μου και μία ιστορία.
Τώρα καθώς μιλώ με αρκτικόλεξα
στο βλέμμα μόνιμη απορία,
σκυμμένος στο γραφείο λύνω σταυρόλεξα.

Και πάει ο νους μου στη μικρή και τη μεγάλη άρκτο
στην Καλλιστώ, στο κάλλος της μορφής της
στη μοχθηρία των αντίζηλων, στον κάκτο
που φύτρωσε με τη μεταμόρφωσή της.

Του Κάλβου σκέφτομαι το όραμα
ν' ακουστεί ο Όμηρος ξανά απ' την Αθήνα ως το Δορύλαιο.
Τι δώρημα!
Με τους σοφούς να συναυλίζομαι στου Πλάτωνα το σπήλαιο.

Στον Λόγο, που διάλεξε τις λέξεις μου να σαρκωθεί.

Λίγοι μιλούν τη γλώσσα μου κι αυτοί αποδεκατισμένοι.
Είναι σκληρή των αλγορίθμων η επίθεση.
Γκρεμίζουν οχυρά, κοιτάζουν οι αιώνες σαστισμένοι
έτοιμες των λέξεων οι επιλογές, ωραία σύνθεση
και φωσφορίζουν στην οθόνη δίχως καθόλου σκέψη.

Κανείς δεν απορεί, τίποτε κανείς δεν λέει
καινούργια γλώσσα αναδύεται από τις συνταγές της Silicon Valley

Αιτήματα φιλίας

του Δημήτρη Παπανικολάου

Ω! οι φίλοι μου, αυξάνουν διαρκώς
κάθε μέρα προστίθεται και άλλος ένας.
Τους χίλιους να ξεπεράσουν επιθυμώ διακαώς
είναι ορόσημο αυτό, το ονειρεύεται ο καθένας.

Εκτός από δυο-τρεις, άλλον δεν γνωρίζω·
με ένα λάικ ο χαιρετισμός έτσι πορεύεται η μέρα
στο τέλος της ετούτα τα σημάδια αθροίζω
την ανταπόκριση να δω, κτίζω έτσι καριέρα.

Δεν είμαι ο Δάμων, και ούτε κανείς τους είναι ο Φιντίας
ο Πυθαγόρας δεν έζησε πέραν του Ατλαντικού
πλέον δεσπάζει εκεί ο νέος τύπος αυθεντίας.

Την παλαιά δορά στα ρείθρα αφήνω του Βουραϊκού
τα μάτια στυλώνω στην οθόνη
αιτήματα φιλίας εγκρίνω, το σκοτάδι καθώς πυκνώνει.

Το Οκτασέλιδο του Στέλιου Θ. Μαφρέδα
Αλγόριθμοι
τυπώθηκε στην Αθήνα με την επιμέλεια
του συγγραφέα
τον Ιανουάριο του 2022
σε 100 αντίτυπα
αριθμός αντιτύπου :

